

Sanne Wallis de Vries wringt zich in vreemde bochten

Sanne Wallis de Vries in haar voorstelling 'Kom'.Beeld Jaap Reedijk

Cabaret

Kom

Sanne Wallis de Vries

De Kleine Komedie

★★★★☆☆

Ivo Nieuwenhuis 9 maart 2020, 8:59

Ooit was ze ‘een banaan uit Alphen aan de Rijn’, een bleu meisje dat zich makkelijk liet overbluffen door Amsterdamse geinponems. Inmiddels staat

Sanne Wallis de Vries (49) al bijna 25 jaar met succes op de planken. Toch is sociale ongemakkelijkheid altijd haar handelsmerk gebleven. Ook haar zevende soloprogramma 'Kom' zit weer vol momenten die haar puberdochter 'awkward' zou noemen.

Dat begint al bij de opening. Wallis de Vries beklimt het podium vanuit de zaal en maant haar muzikanten, die net lekker aan het spelen waren, tot stilte. Wat volgt is een nerveuze introductie op de avond, die dit keer niet zal bestaan uit losse stukjes, zoals we van haar gewend zijn, maar een speech over één thema. Voor we eenmaal bij de kern van die speech beland zijn, zijn we evenwel een halve avond en vele omwegen verder.

Wallis de Vries bespreekt haar gezinsleven, haalt herinneringen op aan haar jeugd, laat de zaal een koddig alpacadansje doen en parodieert de Herman van Veen-klassieker 'Kletsnatte clowns'. Haar moeite met sociale situaties zet ze prachtig neer in het lied 'Lezen', dat over haar favoriete hobby gaat en dat ze bejubelt met het fanatisme van een hooligan.

Naast sociaal ongemak vormt gender een tweede rode draad van de avond. Onder meer haar dochters fascinatie voor dragqueens en de arrogantie van de witte man komen langs.

Het valt wel op dat zodra Wallis de Vries de aandacht verlegt naar zo'n breder maatschappelijk thema, ze meteen een stuk minder scherp en overtuigend is. Ze trapt dan vooral open deuren in of spreekt zichzelf tegen. Zo blijkt de speech die ze na alle omzwervingen geeft te gaan over het klimaat, maar Wallis de Vries komt daarbij niet veel verder dan het overdreven paniekerig uiten van haar zorgen. Het is allemaal heel erg, maar zij weet ook niet wat er nu moet gebeuren. Ook over gender heeft ze al met al weinig verrassends te melden.

Hier staat tegenover dat Wallis de Vries een indrukwekkende performer is, die zich regelmatig letterlijk in vreemde bochten wringt. En haar stemimitaties blijven onovertroffen (al is de Femke Halsema-parodie inmiddels wel erg uitgekauwd).

Daarnaast is 'Kom', mede dankzij de begeleiding van Wouter Planteijdt op gitaar en Dionys Breukers op toetsen en drums, muzikaal sterk. Zij zorgen voor een mooie soundscape, die de avond een aangename jazzy vibe geeft.